

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29081.

Kl. 85 g, 3.

B05b, 1/04

Bronisław Giziński, Wielkie Hajduki
i Alojzy Mitula, Wielkie Hajduki.

Rozpylacz do papki, cieczy i gazów.

Zgłoszono 26 sierpnia 1936 r.

Udzielono 30 sierpnia 1939 r.

Rozpylacze, stosowane w szerokim zakresie w przemyśle, a ostatnio w walce z pożarami i w obronie przeciwigazowej, są zbudowane w postaci dysz. Małe wymiary otworów, potrzebne do należytego rozpylania, są powodem częstego zatykania się rozpylaczy przy rozpylaniu papki lub cieczy, zawierających zawieszinę stałą. Zasięg rozpylonej papki, cieczy i gazów nie jest duży wskutek powstawania dużych oporów w rozpylaczu.

Rozpylacz według wynalazku, dzięki zastosowaniu kąтового spiętrzenia i wykorzystania prawa odbicia, nie wymaga małych otworów i wielkiej mocy na pokonanie wewnętrznych tarć, wskutek czego nie wymaga dużego ciśnienia. Rozpylanie

jest równomierne bez zatykania się wylotu i o dużym zasięgu. Rozpylanie wachlarzowe przekroczyć może 180°.

Rysunek przedstawia zasadę budowy rozpylacza według wynalazku. Rozpylacz jest utworzony z dwóch spłaszczonych ściętych stożków, złączonych swymi szerszymi podstawami, przy czym jeden z nich jest zaopatrzony w kielich, drugi zaś — w wąską szczelinę, rozchyloną w środku. Dzięki zastosowaniu różnych kątów padania i odbijania się cieczy w rozpylaczu uzyskuje się u jego wylotu spiętrzenie wpływającej cieczy, która, skierowana rozchyleniem wargowym, tworzy u wylotu płaszczyznę wodną w kształcie wachlarza.

Zastrzeżenie patentowe.

Rozpylacz do papki, cieczy i gazów, znamienny tym, że składa się z dwóch ściętych stożków spłaszczonych, złączonych szerszymi podstawami, z których dolny

jest połączony z kielichem, drugi zaś u góry jest zaopatrzony w wąską szczelinę, rozchyloną w środku.

Bronisław Giziński.

Alojzy Mituła.

